

17e Zondag door het Jaar B

**Één Heer, één geloof, één doop. Één God,
en Vader van allen, die is boven allen,
en met allen, en in allen. (Ef 4,5-6)**

Van leven naar eucharistie

Mensen die honger hebben, luisteren naar geen geestelijke dingen, ook al willen zij in de grond van hun hart wel betere mensen worden. Maar ook mensen die zwemmen in overvloed, hebben geen oor voor diepere dingen. Voor hen is de bekoring groot niet verder te kijken dan materiële behoeften; de techniek zingt het hen trouwens voor. Zou het gevoel van leegte en zinloosheid in onze moderne beschaving daar niet vandaan komen?

Eerste lezing

II Koningen 4,42-44

In die dagen kwam er iemand uit Baäl-Salisa. In zijn tas bracht hij voor de man Gods als eerstelingen twintig gerstebroden en wat vers koren mee. Elisa zei: "Geef dit te eten aan de mannen." Zijn dienaar antwoordde: "Hoe kan ik dat nu voorzetten aan honderd man?" Maar hij herhaalde: "Geef het de mannen te eten. Want zo spreekt de Heer: Zij zullen eten en overhouden." Nu zette hij het de mannen voor. Zij aten en hielden nog over zoals de Heer gezegd had.

Tweede lezing

Efesiërs 4,1-6

Broeders en zusters, ik, de gevangene in de Heer, vraag u met aandrang: leidt een leven dat beantwoordt aan de roeping die gij van God ontvangen hebt, in alle deemoed en zachtheid, in lankmoedigheid, liefdevol elkaar verdragend. Beijvert u de eenheid des Geestes te behouden door de band van de vrede: één lichaam en één Geest, zoals gij ook geroepen zijt tot een en dezelfde hoop, waarvoor Gods roeping borg staat. Één Heer, één geloof, één doop. Één God, en Vader van allen, die is boven allen, en met allen, en in allen.

In die tijd begaf Jezus zich naar de overkant van het meer van Galilea, bij Tiberias. Een grote menigte volgde Hem omdat zij tekenen zagen die Hij aan de zieken deed. Jezus ging de berg op en zette zich daar met zijn leerlingen neer. Het was kort voor Pasen, het feest van de Joden. Toen Jezus zijn ogen opsloeg en zag dat er een grote menigte naar Hem toekwam vroeg Hij aan Filippus: "Hoe moeten wij brood kopen om deze mensen te laten eten?" – Dit zeide Hij om hen op de proef te stellen, want zelf wist Hij wel wat Hij ging doen. – Filippus antwoordde Hem: "Wil ieder ook maar een klein stukje krijgen dan is voor tweehonderd denariën brood nog te weinig." Een van de leerlingen, Andreas, de broer van Simon Petrus, merkte op: "Er is hier wel een jongen met vijf gerstebroden en twee vissen, maar wat betekent dat voor zo'n aantal?" Jezus echter zei: "Laat de mensen gaan zitten." Er was daar namelijk veel gras. Zij gingen dan zitten; het aantal mannen bedroeg ongeveer vijfduizend. Toen nam Jezus de broden en na het dankgebed gesproken te hebben liet Hij ze uitdelen onder de mensen die daar zaten, alsmede de vissen, zoveel men maar wilde. Toen ze verzadigd waren zei Hij tot zijn leerlingen: "Haalt nu de overgebleven brokken op om niets verloren te laten gaan." Zij haalden ze op en vulden van de vijf gerstebroden twaalf manden met brokken, welke door de mensen na het eten overgelaten waren. Toen de mensen het teken zagen dat Hij had gedaan zeiden ze: "Dit is stellig de profeet die in de wereld moet komen." Daar Jezus begreep dat zij zich van Hem meester wilden maken om Hem mee te voeren en tot koning uit te roepen, trok hij zich weer in het gebergte terug, geheel alleen.

Van eucharistie naar leven

De taak van de Kerk tegenover de menselijke vooruitgang is dubbel. Zij houdt van de mensen zoals haar Meester; zij wenst niet beter dan dat de mensen al hun mogelijkheden kunnen gebruiken. Daar doet zij ook alles voor. Maar zij mag ook niet vergeten dat het menselijk bestaan niet beperkt is tot deze mogelijkheden. Zij moet op haar hoede zijn voor een vooruitgang die niet zou uitmonden in het heil. Want de mensen leven niet alleen van vooruitgang maar ook van het heil. Het teken van de Eucharistie is daar om er ons aan te herinneren dat wij verder moeten kijken dan het louter stoffelijke.